Важка розмова

Олександр Чалий

Вели розмову хлопці між собою,
Два долею розділені брати,
Один із тилу, інший з поля бою,
Два погляди – неначе два світи.

Один ховався в себе на районі,
Де дні текли без болю і загроз,
А інший був в піхотнім батальйоні,
Утратив руку, і здобув невроз.

Один тремтів і каявся в провині,
Коли побачив згорнутий рукав.
Дістав з кишені долари і гривні,
І тицьнув брату, щоб не дорікав.

А інший глянув тихо, крізь зажуру,
Згадавши свій важкий останній бій,
І відштовхнув протягнуті купюри:
– Сховай, мій брате, цей непотріб свій.

Не купиш волю платою дурною,
Коли ціна їй – кров пекучих ран…
І він пішов, неспішною ходою,
Аби сховати свій розбитий стан…